

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **T. T.**, zast. JUDr. Jiřím Cehákem, advokátem, se sídlem Generála Svobody 788, Nový Bor, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2008, č. j. 49 Az 23/2008 - 57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Jiřímu Cehákovi **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 2856 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 4. 2008, č. j. OAM-88/LE-BE03-PA04-2008, nebyla žalobci (dále též „stěžovatel“) udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný uvedl, že důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava ze zatčení z důvodu napadení veřejného činitele. V této skutečnosti však žalovaný neshledal naplnění důvodů pro udělení mezinárodní ochrany ani doplňkové ochrany.

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2008, č. j. 49 Az 23/2008 - 57, byla zamítnuta žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného. Soud uvedl, že potyčka s policistou není podřaditelná pod taxativně vymezené důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Žalobcem tvrzená obava z trestního stíhání z důvodu konfliktu s policistou v restauraci byla podle soudu založena na ničím nepodložených závěrech. Pouhá obava z obtíží v zemi původu není přitom sama o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany, pokud se nejedná o důvodnou obavu z pronásledování z důvodů taxativně

vymezených zákonem o azylu, což však v souzené věci nebylo naplněno. Proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ve včasné kasační stížnosti stěžovatel toliko uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Současně stěžovatel požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2009, č. j. 49 Az 23/2008 - 82, byl stěžovateli ustanoven zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokát JUDr. Jiří Cehák. Týmž usnesením krajský soud zástupce stěžovatele vyzval, aby do 30 dnů ode dne doručení výzvy doplnil kasační stížnost tak, že uvede konkrétní skutkové a právní důvody kasační stížnosti a podřadí je pod některé z písmen a) až d) ustanovení § 103 s. ř. s. Soud v poučení uvedl, že v případě neodstranění vad kasační stížnosti bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 22. 6. 2009. Dne 27. 7. 2009 (tedy po uplynutí lhůty stanovené soudem - pozn. soudu) podal zástupce stěžovatele k poštovní přepravě doplnění kasační stížnosti, které bylo Krajskému soudu v Praze doručeno dne 29. 7. 2009. V doplnění kasační stížnosti se zástupce stěžovatele vyjádřil k důvodům kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. tak, že neshledal žádný z důvodů kasační stížnosti, k němuž by uplatnil konkrétní stížnostní námitku.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo požadováno.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost nesplňuje podmínky pro to, aby mohlo být rozhodováno o její přijatelnosti ve smyslu § 104a s. ř. s. a odmítl ji z následujících důvodů.

Podaná kasační stížnost nesplňuje náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné zkoumat její přijatelnost a případně rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. V pouhém obecném odkazu na ustanovení soudního řádu správního nelze spatřovat řádně uplatněné důvody kasační stížnosti. Stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, jehož prostřednictvím byl vyzván k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby bylo uvedeno, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů je kasační stížnost podávána. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění uvedených vad; zástupce stěžovatele však na základě výzvy soudu kasační stížnost adekvátně nedoplnil.

Podanou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozsudku krajského soudu. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Pouhá citace ustanovení soudního řádu správního nepředstavuje řádně uplatněné důvody kasační stížnosti. Zastoupený stěžovatel byl krajským soudem vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Odpověď na tuto výzvu však bylo učiněna po uplynutí stanovené lhůty a navíc v ní nebyly uvedeny žádné konkrétní skutkové a právní důvody, v nichž stěžovatel spatřuje pochybení soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že přes výzvu soudu a poučení o možných

následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 věty druhé s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byl pro toto řízení před Nejvyšším správním soudem ustanoven soudem zástupcem advokát JUDr. Jiří Cehák; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 1 x 2100 Kč za jeden úkon právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a dále 1 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože advokát soudu doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 456 Kč. Odměnu za odpověď na výzvu k odstranění vad kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. však Nejvyšší správní soud zástupci žalobce nepřiznal, neboť ta byla podána po lhůtě stanovené soudem prvního stupně a neobsahala žádné konkrétní skutkové a právní důvody, v nichž je spatřováno pochybení krajského soudu, takže ji nelze považovat za doplnění kasační stížnosti. Zástupci žalobce se tedy přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 2856 Kč. Tato částka mu pak bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2009

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu